Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 6 september 2012*

”Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning av talan — Parternas företrädare vid unionsdomstolarna — Advokat — Oberoende”

I de förenade målen C-422/11 P och C-423/11 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 5 augusti 2011,

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Warszawa (Polen), företrädd av D. Dziedzic-Chojnacka och D. Pawłowska, radcowie prawni,

Republiken Polen, företrädd av M. Szpunar, A. Kraińska och D. Lutostańska, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Braun och A. Stobiecka-Kuik, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal samt domarna K. Schiemann (referent) och E. Jarašiūnas,

generaladvokat: V. Trstenjak,

justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 juni 2012,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: polska.

Dom

1 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (ordföranden för byrån för elektroniska kommunikationer) (nedan kallad PUKE) och Republiken Polen har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 23 maj 2011 i mål T-226/10, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej mot kommissionen (REU 2011, s. II-2467) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avvisade tribunalen PUKE:s talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 1234 av den 3 mars 2010, som antagits i enlighet med artikel 7.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

2 Artikel 19 första, tredje och fjärde styckena i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i nämnda stadga är tillämplig på tribunalen, har följande lydelse:

”Medlemsstaterna och unionens institutioner ska vid domstolen företrädas av ett ombud som utses för varje ärende; ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat. …

…

Övriga parter ska företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.”

3 I den polska versionen av nämnda artikel 19 står det ”en advokat eller juridisk rådgivare” (radca prawny) i stället för ”en advokat”.

4 Artikel 113 i tribunalens rättegångsregler har följande lydelse:

”Tribunalen kan när som helst på eget initiativ, efter att ha hört parterna, avgöra om talan ska avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, eller fastställa att det inte längre finns något föremål för talan och att det inte finns anledning att döma i saken. …”

Polsk lagstiftning

5 Förutom advokatyrket erkänner den polska lagstiftningen också yrket juridisk rådgivare. Juridiska rådgivare kan begära att upptas i advokatsamfundet och således få behörighet att företräda sina klienter eller uppdragsgivare inför polska domstolar.

6 Samfundet för juridiska rådgivare inrättades genom artikel 17.1 i Republiken Polens konstitution. Yrket juridisk rådgivare regleras i lag av den 6 juli 1982 om juridiska rådgivare, och utövarna är bundna av den etiska koden för juridiska rådgivare (Kodeks Etyki Radcy Prawnego). Dessa texter innehåller ett stort antal bestämmelser som särskilt reglerar hur juridiska rådgivare ska tillhandahålla tjänster avseende juridiskt biträde, och de har som syfte att säkerställa att juridiska rådgivare vid utövandet av sitt yrke kan vara helt oberoende oavsett om de biträder sin klient på grundval av ett anställningsförhållande eller inte.

7 Enligt artikel 193.1 i telekommunikationslagen (Ustawa z dnia Prawo telekomunikacyjne), av den 16 juli 2004 (Dz. U n°171, position 1800), i den lydelse som var tillämplig vid tiden för omständigheterna i målet, utför PUKE sina uppgifter genom Urzędu Komunikacji Elektronicznej (byrån för elektroniska kommunikationer) (nedan kallad UKE).

8 I enlighet med artikel 25 stycke 4 punkterna 1 och 2 i lagen om offentlig tjänst (ustawa z dnia o służbie cywilnej) av den 21 november 2008 (Dz. U n° 227, position 1505), i den lydelse som var tillämplig vid tiden för omständigheterna i målet, är det generaldirektören för UKE, och inte dess ordförande, som ansvarar för byråns drift och kontinuerliga arbete, samt för villkoren för fullgörandet av dess uppgifter och organiseringen av dess verksamhet. Det ankommer också på generaldirektören för UKE, och inte på dess ordförande, att hantera personalfrågor och arbetsrättsliga frågor gentemot byråns anställda.

Talan vid tribunalen och det överklagade beslutet

9 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 14 maj 2010 väckte PUKE talan om ogiltigförklaring av det beslut som nämns ovan i punkt 1 i denna dom.

10 Ansökan lämnades in till tribunalen av Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska, juridiska rådgivare (radcowie prawni).

11 Som en åtgärd för processledning frågade tribunalen PUKE om de juridiska rådgivare som undertecknat ansökan i PUKE:s namn, när talan väcktes, var knutna till denna enhet genom ett anställningsförhållande.

12 I sitt svar på denna fråga angav PUKE att Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska var knutna till UKE genom ett anställningsförhållande och inte till PUKE. Denna senare angav vidare för det första att det enligt polsk lagstiftning är generaldirektören för UKE och inte dess ordförande som är behörig i frågor om ingående, varaktighet och upprätthållande av dessa juridiska rådgivares anställning, för det andra att juridiska rådgivare ingår i en kategori av oberoende medarbetare som är direkt underställda UKE:s generaldirektör, och för det tredje att en juridisk rådgivare som står i ett anställningsförhållande, enligt den polska lagstiftningen om juridiska rådgivare, innehar en oberoende befattning som direkt lyder under ordföranden för den organisatoriska enheten.

13 Tribunalen undersökte sedan, mot bakgrund av bestämmelserna i domstolens stadga avseende kraven för att företrädas vid tribunalen, huruvida talan kunde tas upp till prövning och slog i punkterna 16–23 i det överklagade beslutet fast följande:

> ”16 Enligt fast rättspraxis framgår det […] i synnerhet av användningen av ordet ’företrädas’ i artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga, att en ’part’ i den mening som avses i denna artikel, för att kunna väcka talan vid tribunalen, inte får uppträda ensam utan måste vända sig till en utomstående som ska vara behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (se förstainstansrättens beslut av den 19 november 2009 i mål T-94/07, EREF mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 14 och där angiven rättspraxis).
>
> 17 Kravet på att parten ska företrädas av en utomstående är förenligt med uppfattningen om advokatens roll såsom en person i rättvisans tjänst som helt oberoende och i rättvisans övergripande intresse ska biträda klienten i enlighet med dennes behov. Denna uppfattning återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner och återfinns också i unionens rättsordning, vilket framgår av artikel 19 i domstolens stadga (se beslutet av den 19 november 2009 i det [ovannämnda] målet EREF mot kommissionen, punkt 15).

18 I förevarande fall påpekar tribunalen inledningsvis att sökandens hänvisning till skyldigheten att förhålla sig oberoende, vilken följer av reglerna för yrket juridisk rådgivare, inte i sig är tillräcklig för att bevisa att Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska får företräda sökanden inför tribunalen. Begreppet advokatens oberoende ställning fastställs nämligen inte enbart positivt, till exempel genom en hänvisning till yrkesregler, utan även negativt, det vill säga genom avsaknaden av ett anställningsförhållande (se, för ett liknande resonemang, [dom av den 14 september 2010 i mål C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen m.fl., REU 2010, s. I-8301,] punkterna 44 och 45, samt [beslut av den 29 september 2010 i de förenade målen C-74/10 P och C-75/10 P, EREF mot kommissionen], punkt 53).

19 Det ska vidare konstateras att sökanden har medgett att Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska är knutna till UKE genom ett anställningsförhållande. Sökanden har i detta sammanhang anfört att generaldirektören för UKE beslutar om ’[deras] anställning, [deras] anställningsvillkor, och uppsägning av [deras] anställning’.

20 Slutligen har sökanden också anfört att UKE har som uppgift att bistå sin ordförande i dennes i lag föreskrivna uppdrag.

21 Även om det skulle kunna göras en skarp skillnad mellan ordföranden för UKE och UKE, och det formellt inte finns något anställningsförhållande mellan sökanden och dennes juridiska rådgivare, är det icke desto mindre så att de uttryckliga krav som följer av den rättspraxis som redovisats ovan i punkterna 16 och 17 inte är uppfyllda i förevarande fall. Förekomsten av en underordnad ställning i förhållande till UKE – även om detta enbart är i förhållande till den enda generaldirektören –, trots att dess uteslutande uppdrag är att bistå sökanden, tyder på en lägre grad av oberoende än vad en juridisk rådgivare eller advokat, vilka utövar verksamhet på en extern advokatbyrå, åtnjuter i förhållande till sina klienter.

22 Denna slutsats påverkas inte av att sökanden har hänvisat till den polska lagstiftningen avseende yrket juridisk rådgivare. I likhet med vad tribunalen har framhållit i punkt 18 ovan, kan inte yrket i sig utgöra tillräckligt bevis för att kravet på oberoende ska anses vara uppfyllt. Enligt rättspraxis ska bestämmelserna avseende icke privilegierade parters företräde inför tribunalen i möjligaste mån tolkas självständigt och utan hänvisning till nationell lagstiftning (se beslutet av den 19 november 2009 i det [ovannämnda] målet EREF mot kommissionen, punkt 16).

23 Av vad som anförts ovan följer att det anställningsförhållande som förenar Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska å ena sidan och UKE å andra sidan utgör hinder för dem att företräda sökanden inför tribunalen.”

14 Mot denna bakgrund slog tribunalen fast att talan inte väckts i enlighet med artiklarna 19 tredje och fjärde styckena och 21 första stycket i domstolens stadga samt artikel 43.1 första stycket i tribunalens rättegångsregler, eftersom ansökan enbart undertecknats av Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska, och att den följaktligen inte kunde tas upp till sakprövning.

Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

15 PUKE har yrkat att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet, och återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

16 Republiken Polen har yrkat att det överklagade beslutet ska upphävas.

17 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandena, och

— förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Genom beslut av domstolens ordförande av den 8 december 2011 förenades målen C-422/11 P och C-423/11 P med avseende på det muntliga förfarandet och domen.

19 Genom beslut av den 16 april 2012 avslog domstolens ordförande de ansökningar om att få intervenera till stöd för PUKE:s och Republiken Polens yrkanden som Krajowa Izba Radców Prawnych (nationella kammaren för juridiska rådgivare), Europeiska föreningen för bolagsjurister och Law Society of England and Wales lämnade in till domstolens kansli den 29 november 2011 (vad gäller de två första) och den 2 december 2011 (vad gäller den tredje).

Överklagandena

20 Det är inte nödvändigt att pröva huruvida PUKE:s överklagande kan tas upp till sakprövning med hänsyn till artikel 19 i domstolens stadga, eftersom den rättsliga frågan avseende ett sådant rättegångshinder utgör just föremålet för förevarande mål. Domstolen konstaterar att PUKE anfört fem grunder till stöd för sitt överklagande varvid den första, den andra, den fjärde och den femte grunden motsvarar de två första delarna av den första grunden, respektive den andra och den tredje grunden som Republiken Polen anfört till stöd för sitt överklagande.

PUKE:s första grund och den första delen av Republiken Polens första grund: Felaktig tolkning av artikel 19 i domstolens stadga

21 Klagandena har gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig tolkning av artikel 19 i domstolens stadga genom att anse att denna bestämmelse kräver att den rådgivare som företräder en part vid unionsdomstolarna åtnjuter en viss grad av oberoende gentemot denna part, vilket de juridiska rådgivare som väckte talan vid tribunalen inte gjorde.

22 Klagandena har i detta avseende gjort gällande att de båda ifrågavarande juridiska rådgivarna var knutna till UKE genom ett anställningsförhållande och inte till PUKE. Hos UKE är de dessutom underställda generaldirektören som är ensam ansvarig för byråns verksamhet, däribland personalfrågor. I vilket fall som helst utgör de bestämmelser som reglerar utövandet av yrket juridisk rådgivare en garanti för att dessa i sitt juridiska arbete är fullständigt oberoende, till och med gentemot arbetsgivaren.

23 I detta avseende erinrar domstolen, i likhet med vad tribunalen med rätta slagit fast i punkt 17 i det överklagade beslutet, om att uppfattningen om advokatens roll – en uppfattning som återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner och som utgör grund för artikel 19 i domstolens stadga – är den om en person i rättvisans tjänst som, helt oberoende och i rättvisans övergripande intresse, ska biträda klienten i enlighet med dennes behov (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S Europe mot kommissionen, REG 1982, s. 1575, punkt 24, svensk specialutgåva, volym 6, s. 405, och domen i det ovannämnda målet Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen, punkt 42, samt beslutet av den 29 september 2010 i det ovannämnda målet EREF mot kommissionen, punkt 52).

24 Kravet på advokatens oberoende innebär att det inte får finnas något anställningsförhållande mellan vederbörande och dennes klient (se beslutet av den 29 september 2010 i de förenade målen EREF mot kommissionen, punkt 53 och där angiven rättspraxis). I likhet med vad tribunalen med rätta slagit fast i

punkt 18 i det överklagade beslutet, fastställs begreppet advokatens oberoende ställning nämligen inte enbart positivt, till exempel genom en hänvisning till yrkesregler, utan även negativt, det vill säga genom avsaknaden av ett anställningsförhållande (se domen i det ovannämnda målet Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen m.fl., punkt 45).

25 Detta resonemang gäller med samma styrka i en sådan situation som den för de juridiska rådgivarna i det aktuella fallet, i vilken advokaterna är anställa av en enhet som är knuten till den part som de företräder. De juridiska rådgivarnas anställningsförhållande med UKE skulle, även om denna enhet formellt är skild från PUKE, kunna påverka dessas oberoende, eftersom UKE till stor del har gemensamma intressen med PUKE. Det finns nämligen en risk för att rådgivarnas uppfattning, i alla fall till en del, påverkas av deras arbetsmiljö.

26 Av samma skäl som de som redovisats ovan i punkt 24 anser domstolen att de argument som klagandena anfört, för att visa att en advokat som är anställd av den klient vilken han eller hon företräder åtnjuter samma oberoende gentemot denna som en fritt yrkesutövande advokat, saknar relevans i förevarande fall.

27 Domstolen finner slutligen att Republiken Polens argumentation rörande de påstådda praktiska svårigheter som följer av nödvändigheten att ta en advokats tjänster i anspråk, inte kan godtas. Det är inte bara myndigheter, såsom UKE, som belastas med extra kostnader på grund av kravet att anlita en utomstående advokat, utan detta gäller också enskilda. Det har inte heller kunnat fastställas att de problem som uppstår i samband med tillgång till sekretessbelagda uppgifter vid myndigheter eller de problem som avser bestämmelserna om offentlig upphandling, utgör ett väsentligt hinder för myndigheter att företrädas vid unionsdomstolarna.

28 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser PUKE:s första grund och den första delen av Republiken Polens första grund.

PUKE:s andra grund och den andra delen av Republiken Polens första grund: Underlåtenhet att beakta särdragen i yrket juridisk rådgivare och denna yrkeskategoris oberoende ställning i Polen

29 Klagandena har gjort gällande att det i artikel 19 fjärde stycket i domstolens stadga hänvisas till nationell lagstiftning och att man vid tolkningen av denna stadga följaktligen inte kan bortse från nationella bestämmelser, tvärtemot vad tribunalen låter förstå i punkt 22 i det överklagade beslutet. Det är just den nationella rätten, och i förevarande fall polsk rätt, som reglerar advokaters rätt att uppträda vid nationella domstolar och således också vid unionsdomstolarna.

30 PUKE har härvid hänvisat till rättspraxis enligt vilken det står varje medlemsstat fritt att reglera villkoren för utövande av advokatyrket i medlemsstaten så länge det inte finns specifika unionsrättsliga regler för detta ändamål. De bestämmelser som tillämpas på detta yrke kan därför variera kraftigt medlemsstaterna emellan.

31 Klagandena har i detta avseende anfört att bestämmelserna i sekundärrätten avseende erkännande av advokaters yrkeskvalifikationer inte gör någon skillnad, vad gäller advokaters rätt att företräda en klient i samband med ett rättsligt förfarande, beroende på om de biträder sin klient på grundval av ett anställningsförhållande eller inte. Dessa bestämmelser föreskriver enbart en möjlighet för medlemsstaterna att göra en sådan skillnad om deras nationella rätt förbjuder advokater som är knutna genom ett anställningsförhållande att företräda sin arbetsgivare inför domstol.

32 När en nationell lagstiftning garanterar en advokat en sådan oberoende ställning att vederbörande får företräda sin arbetsgivare vid de nationella domstolarna finns det, enligt klagandena, inte något som motiverar att vägra densamme rätten att företräda parter vid unionsdomstolarna. Inom den polska etiska och rättliga ramen görs ingen skillnad mellan juridiska rådgivare utifrån om de agerar inom

ramen för ett anställningsförhållande med den part de företräder eller inte. Enligt Republiken Polen leder den skillnad som görs i det överklagade beslutet till en diskriminering, till nackdel dels för en form av tillhandahållande av juridiska tjänster, dels för de personer som tar dessa tjänster i anspråk.

33 Domstolen konstaterar i detta avseende inledningsvis att det i artikel 19 fjärde stycket i domstolens stadga, genom att det där föreskrivs att endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat får företräda en part vid domstolen, uppställs ett nödvändigt villkor som måste uppfyllas av varje advokat som företräder en annan part än en medlemsstat eller en EU-institution vid någon av unionsdomstolarna. Nämnda villkor kan emellertid inte tolkas på så sätt att det utgör ett tillräckligt villkor, i den meningen att varje advokat som är behörig att uppträda inför en domstol i en medlemsstat automatiskt är behörig att agera vid unionsdomstolarna.

34 Även om uppfattningen om advokatens roll i unionens rättsordning, i likhet med vad domstolen har påpekat i punkt 23 ovan, återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner, genomförs denna uppfattning, i samband med en talan som väckts vid unionsdomstolarna, på ett objektivt sätt som nödvändigtvis är oberoende av de nationella rättsordningarna.

35 Tribunalen slog i punkt 22 i det överklagade beslutet följaktligen med rätta fast att bestämmelserna avseende villkoren för att företräda icke privilegierade parter inför unionsdomstolarna i möjligaste mån ska tolkas självständigt och utan hänvisning till nationell lagstiftning.

36 Av samma skäl saknar artikel 67.1 FEUF, vilken PUKE åberopat till stöd för sitt påstående om bristande respekt för olika rättsliga system och traditioner i medlemsstaterna, relevans i detta sammanhang, eftersom artikel 19 i domstolens stadga, som är relevant i förevarande fall, reglerar parters företräde vid unionsdomstolarna och inte inför nationella domstolar.

37 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser PUKE:s andra grund och den andra delen av Republiken Polens första grund.

PUKE:s tredje grund: Åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter och subsidiaritetsprincipen

38 PUKE har åberopat åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter i artikel 5.1 och 5.2 FEU jämförd med artikel 4.1 FEU. PUKE har gjort gällande att tribunalen, genom att begränsa tillämpningen av artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga till att enbart avse advokater som inte är verksamma på grundval av ett anställningsavtal, har gjort intrång på medlemsstaternas befogenhet att avgöra om en person är advokat och på så sätt åsidosatt principen om tilldelade befogenheter. Unionsrätten har inte som syfte att fastställa villkoren för att få utöva advokatyrket.

39 PUKE har också gjort gällande att tribunalen i det överklagade beslutet åsidosatt subsidiaritetsprincipen, eftersom det inte finns fog för påståendet att det skulle vara omöjligt att på nationell nivå uppfylla målet att advokater och juridiska rådgivare ska ha en oberoende ställning.

40 I detta avseende erinrar domstolen enbart om att förevarande överklaganden inte avser organiseringen av utövandet av advokatyrket i en medlemsstat utan parters företräde vid unionsdomstolarna såsom avses i domstolens stadga. Tolkningen av begreppet advokat inom ramen för artikel 19 i denna stadga har för övrigt ingen inverkan på parters företräde vid domstolarna i en medlemsstat och kan därför inte leda till ett åsidosättande av vare sig principen om tilldelade befogenheter eller subsidiaritetsprincipen.

41 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser PUKE:s tredje grund.

PUKE:s fjärde grund och Republiken Polens andra grund: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

42 Klagandena har gjort gällande att tolkningen av artikel 19 tredje och fjärde styckena i domstolens stadga – enligt vilken juridiska rådgivare som är knutna till en part genom ett anställningsförhållande inte kan företräda denna part vid unionsdomstolarna – inte är motiverad med hänsyn till nödvändigheten att skydda rättskipningen i unionen eller att säkerställa att parterna tillhandahålls tjänster av en oberoende juridisk rådgivare. En sådan tolkning strider följaktligen mot proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU.

43 Klagandena har gjort gällande att det finns mindre inskränkande materiella och formella åtgärder för att uppnå samma mål med att garantera parten i ett förfarande vid unionsdomstolarna en oberoende företrädare, utan att det är nödvändigt att helt utesluta yrkeskategorin juridiska rådgivare som är verksamma på grundval av ett anställningsavtal. Sådana åtgärder har vidtagits i Polen genom olika rättsliga och etiska regler för utövandet av yrket juridisk rådgivare.

44 I detta avseende konstaterar domstolen att det i vilket fall som helst inte framgår att de materiella och formella åtgärder till vilka klaganden hänvisar kan garantera en advokats oberoende ställning på samma sätt som den fullständiga avsaknaden av ett anställningsförhållande mellan advokaten och dennes klient.

45 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser PUKE:s fjärde grund och Republiken Polens andra grund.

PUKE:s femte grund och Republiken Polens tredje grund: Bristande motivering av det överklagade beslutet

46 Klaganden har hänvisat till fast rättspraxis enligt vilken tribunalens resonemang klart och precist ska framgå av motiveringen till ett beslut så att den ger de berörda personerna möjlighet att få reda på skälen till varför de ifrågavarande åtgärderna vidtagits och domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll.

47 Klagandena anser att tribunalen i förevarande fall inte på ett tillräckligt sätt har refererat till de förklaringar som PUKE gett vad gäller förhållandet mellan denna enhet och de juridiska rådgivare som företrädde den. På samma sätt har tribunalen i punkt 22 i det överklagade beslutet fullständigt ignorerat PUKE:s argument gällande juridiska rådgivares oberoende ställning. Tribunalen kunde inte med rätta fatta sitt beslut utan att först grundligt undersöka de nationella bestämmelser som reglerar utövandet av yrket juridisk rådgivare.

48 Domstolen erinrar i detta avseende om att motiveringsskyldigheten inte innebär att tribunalen är skyldig att lämna en uttömmande redogörelse för vart och ett av de resonemang som parterna i tvisten fört. Motiveringen kan således vara underförstådd under förutsättning att den ger de berörda personerna möjlighet att få reda på skälen till varför tribunalen inte ansåg att det fanns fog för deras argument, och att den behöriga domstolen kan få tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (dom av den 9 september 2008 i de förenade målen C-120/06 P och C-121/06 P, FIAMM m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 2008, s. I-6513, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

49 I likhet med vad som följer av punkt 35 i denna dom slog tribunalen i punkt 22 i det överklagade beslutet med rätta fast att bestämmelserna avseende icke privilegierade parters företräde inför unionsdomstolarna i möjligaste mån ska tolkas självständigt och utan hänvisning till nationell lagstiftning. Tribunalen har följaktligen inte på något sätt varit skyldig att undersöka vare sig de särskilda detaljerna kring yrket juridisk rådgivare i Polen, de olika graderna av oberoende som dessa åtnjuter, eller de nationella bestämmelser som reglerar deras verksamhet.

50 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser PUKE:s femte grund och Republiken Polens tredje grund.

51 Eftersom överklagandena inte kan vinna bifall på någon av de grunder som klagandena har anfört, ska de följaktligen ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

52 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 118 i rättegångsreglerna, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom de har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

1) Överklagandena ogillas.

2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej och Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter